

minister, som Slyngplanten omslynger Egen, for at fastholde ham.

Men endvidere er jo Forholdet det, at Reformpartiets fremtrædende Talsmænd, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og dette Tings højtærede Formand, have udtalt, at Forelæggelsen af et Forslag, hvori Princippet Københavns Landbefæstning fandtes, var i Strid med Forudsætningerne for Ministeriets Dannelse, og have udtalt sig paa Vælgermøder temmelig skarpt derom. Dette Tings højtærede Formand har udtalt sig endogsaa overmaade skarpt om denne Fremgangsmaade. Endvidere er det i Forgaars af det ærede Medlem fra Ringkøbing direkte udtalt, at han og hans Gruppe, de 27, stille sig imod Landbefæstningen, ikke blot imod de fremskudte Stillinger, men mod Landbefæstningen. Men naar Forholdet altsaa er dette, at den højtærede Konseilspræsident erklærer, at han ikke kan opgive Landbefæstningsprincippet, og det er ganske givet, at der her i dette Ting findes et Flertal, som ikke kan tiltræde Princippet om Københavns Landbefæstning, hvorledes kan da den højtærede Konseilspræsident tænke sig Muligheden af at forene disse Standpunkter i et Forlig? Det, man maa spørge den højtærede Konseilspræsident om, er ganske simpelt, om han i sin Lomme har et udarbejdet Forslag til Opførelse af en Fæstning paa Københavns Landside, der ingen Fæstning er; om han har opfundet en Indretning, der samtidig lader København aaben til Landsiden og dækker den til Landsiden. Et saadant Forslag vilde jo paa mange Maader svare til, hvad vort Lands Politik i mange Aar har præsteret. Men her, hvor der er Tale om haandgribelige Ting af Sten og Jord, der tror jeg, det vilde være et Underværk, om noget saadant kunde præsteres. For at opfylde de to Betingelser, som ledende Mænd her have stillet, maatte det være af den Art, at den højtærede Konseilspræsident kunde føre sine Meningsfæller ud foran København og pege paa dem og paavise, at her ligger en Fæstning, Landforter, Jordværker, faste Støttepunkter udenom København. Og samtidig skulde det ærede Medlem fra Ringkøbing kunne føre sine Meningsfæller derud og sige: Her er intet, her er raseret, her er den rene Luft. Jeg tror, det er et Underværk, som der maa endnu større Kunstnere end Konseilspræsidenten og andre til at opføre. Jeg tror f. Eks., det er adskilligt lettere

at konstruere en Flyvemaskine, der ikke kan flyve.

Saa sagde den højtærede Konseilspræsident: Ja, men der maa gøres et Forsøg, Sagen maa jo løses, og der er et Flertal for, at der skal gøres noget. Jeg tror, at her er Konseilspræsidentens fundamentale Misforstaaelse, at der er et Flertal for, at der skal gøres noget. Der kan af Valget paavises en ganske bestemt Ting, nemlig et Flertal mod noget ganske bestemt. Mod Regeringens Plan og alt, hvad deri indeholdes, er der samlet et ganske bestemt og overmaade stærkt Flertal, men der kan ikke paavises Flertal for noget som helst andet. Det er navnlig ganske urigtigt, naar den højtærede Konseilspræsident forskellige Gange udtalte, at der er et Sæt Foranstaltninger, hvorom han og andre ere enige. I nogen Grad, skal jeg indrømme, at Udtalelser af det ærede Medlem fra Ringkøbing have bidraget til denne Vildfarelse, og det er saa meget besynderligere, som det ærede Medlem fra Ringkøbing jo er ganske klar over, hvorledes Sagen i Virkeligheden forholder sig. Dette ærede Medlem har jo udtalt, at de Vælgere, som have stemt sammen for Regeringens Forslag, i Virkeligheden ere bunduenige. Det Sæt Foranstaltninger, hvorom Konseilspræsidenten mener at der er Enighed, er som bekendt Københavns Søbefæstning, Omordningen af Hær og Flaade, Anlægene ved Smaalandsøhavet og Nyan-skaffelserne til Hær og Flaade, for at betegne det kort: Bevillingen af de 31 Mill. Kr. Men der har det ærede Medlem fra Ringkøbing jo meget rigtigt paavist, at det Parti, som slutter sig til Konseilspræsidenten, ønsker at bevilge disse 31 Mill. Kr. paa Betingelse af den gamle Befæstnings Nedlæggelse og dens Erstatning med en ny Linie. Høje derimod ønsker at bevilge de 31 Mill. Kr. paa Betingelse af, at den gamle Fæstning bevares og suppleres med en ny Linie — det er en Grunduenighed, der er paa dette Punkt, Betingelsen for at yde Bevillingen er ganske forskellig. Men i endnu højere Grad mangler Enigheden, naar den 3die Gruppe, som repræsenteres af det ærede Medlem fra Ringkøbing, kommer til, thi den siger, at de 31 Mill. Kr. ydes paa Betingelse af, at den gamle Fæstning nedlægges og ingen ny Linie anlægges. De 31 Mill. Kr.s Bevilling er for hver af disse Grupper 3 helt forskellige militære Planer. Man kan ikke tage de 31 Mill. Kr. ud og sige, at det er noget for sig. Nej, de hænge organisk